

Fra et brev af den hellige pave Leo den Store

Vor forsonings mysterium

Det nytter ikke at sige, at Herren, Jomfru Marias søn, var sandt og fuldkomment menneske, medmindre vi også tror, at han blev menneske af den slægt, som evangelierne beretter om.

Mattæus siger: ”Jesu Kristi, Davids søns, Abrahams søns, stamtavle.” Derefter angiver han Kristi menneskelige afstamning og følger hans forfædre ned til Josef, med hvem Herrens moder var trolovet.

Og Lukas fører trinvis hans forfædre tilbage til det første menneske for at vise, at den første og den anden Adam havde samme natur.

Guds almægtige Søn kunne være kommet for at lære og retfærdiggøre mennesket ved kun at vise sig i køds skikkelse, sådan som han viste sig for patriarkerne og profeterne. Det gjorde han, da han brødes med Jakob,

da han talte med mennesker, tog imod deres gæstfrihed og endog spiste den mad, der blev budt ham.

Dette var billeder og tegn, der på underfuld måde viste frem til den tid, hvor han ville blive et sandt menneske, som stammede fra forfædre.

Gud har fra evighed planlagt vor forsonings mysterium, men det blev ikke virkeliggjort i disse tegn. Helligånden var endnu ikke kommet over jomfruen, ej heller var hun blevet overskygget af den Højestes kraft. Først da ville Ordet blive kød i hendes uberørte skød, hvor Visdommen skulle tage bolig. Først da ville Skaberen af tiderne lade sig føde i tiden og den guddommelige natur forene sig med den menneskelige natur i En person. Han, ved hvem hele verden var blevet skabt, skulle selv fødes midt iblandt sin skabning.

Hvis ikke det nye menneske var kommet i det syndige køds skikkelse og havde antaget vor gamle menneskelige natur, hvis ikke han, der var af samme væsen som Faderen, havde ladet sig føde af samme

væsen som moderen, hvis ikke han, der alene var uden synd, havde forenet vor natur med sin egen, - så ville hele menneskeheden stadig være holdt fanget og være underkastet djævelens herredømme. Sejrherrens triumf ville ikke have hjulpet os, hvis slaget havde fundet sted uden for vor menneskelige natur.

Men ved hans underfulde delagtighed i vor menneskelige natur er vor forsonings mysterium blevet åbenbaret. Vi kan nu blive åndeligt genfødt ved den samme Ånd, ved hvem Kristus blev undfanget og født.

Derfor taler evangelisten om dem, der har tro, som dem, der "blev født ikke af blod, ej heller af køds vilje, ej heller af mands vilje, men af Gud.«

(Fra [Læsningernes tidebøn](#), [Kirkefaderlæsninger](#), til 17. december)

